

1853 augusztus

Oktober 23

K 573/941.

Kedves Jánoskám! Régen kívülöt írt, de nem tudtam kibontakoz-
ni a bájból, s ennél maradt a felelet. A káplánom is el-
hagyott, s így egyedül húrom az igaz, mely nyugodt kedéllyel nem
lennie oly nagy terhel, de gyatraan az sem tudom mit kezdjek,
másra jár az eszem; elfusott az a méreg, midőn kijövé a templom-
ból az exorcizmus moudos girgarm és a meggyezés hatom. Felégg
egy prelatius usán, akor kövön az mondaját: most nem tértél a
pap! Gondolhatsz édes Jánosom, hogy midőn így feleget: egy kisit eny-
hülhet bajaid. Nagy vagy! (Tanácsod friss dajka válasszandó, amkor
nem a tied egészen a dicőstés, s az afeulmozásnál a sem kavalma) most az
nál már mi is gondolodszunk, az elős is. Tehát dajka válasszandó, s
a gyermek nyugodtabb lenni: anyja fronthasson, (ma elő augusztus van) Hajnais-
tölbe meggen, s az lesz mig a lába le nem lohád. Hé! hi igaz a! ti
kellénekel netün a fronthadba, se most korán jönél, az atnyor ei gy-
mes r. gr. nála is füten van. A prenumeratióból vássam, s az fransam
novatolónak, de az valos veses. Megendeli hogy néhány főt injat róla.
Fr-nak. Kínálam egyet hogy aida el kérésom; ő az felelet: nem
adját meg az árát, hanem prenumeratassunk! vá-allham.

Később az injá: nem jó volna-e elhalasztani ösrig a dolgot (mily már
megindított a prenumeratassunk) vagy lei fütesen adni ti; vagy egynehányas
Rihagyni!!!, most így oldó lesz annyi pénzre! nem állham rá.

Arasán az injá: hogy ne bisulgat, jól van minden, van már nála
150 prenumeráj ei hífi hogy több is len. —

Legutóbbi leveléka az mondja: "Hogy nem tudom én hogy lepiút?
aróia fehog, se meg a dolog, nem kapsam kés heí óra többet 24-nél. Egyszer
mondanél én neted: add el! add kiadónak, jobb ma egy vesé, minis holnap egy
kuról! a figoni kövüményekhez más méltóság kövölél mellek, Müller árcsi.
Válasszandó vássam, addig nem nyomtatol." Bravo!

Most már magam nem meherem fel, a gene kusa, mi, mily s hogy

leendő? Iszen monsom meg hogy Fr. a rádoljam; nincs olyan rá, sőt fájó
sajátos köhöressel tartozom neki; de látom már, hogy a vállalatból keveset lehet
a ysebenke. Látod Jánoskám! a legnagyobb tiliutó híj annyi példmunkás
összevetni hogy könyvet kiadhasz, gar én nem! — Anonban vigye patvar mid-
on, csak horrid mekoresem volna, de ha hosni usájárás mellett lapot is egy
helyre passz, enel vagy pestre, vagy kövine nem meggel; az öndig menjen
pedig Pestre, a nélrül, hogy siseres láshassalát! Elmarad s vége!

Kezen gyűjtöd se is a példmunkások: én epen egy vagyos vele! de lás
amú mis mondasz: mitov Tiórt egér hánséggal ara zéndi tölem: nyilatkozom
mentül élébb, hány szar (!!!) példmunk fogos eladni az 1854-re költő Izarmondókat?
kedves ember ez a Tiórt!

A Délibábos persze hogy olvassam. Látom az enedes historiát, látom
a Toth kalmán mellett apossalrodás, és kordem Maris nem érteni; de egy lár-
sít hogy már most érteni kordem; aróia ismét volé szó a tótot kalamória
vergődéséről salsulyáról, az axtóli megrennéséről tonpa fegyveréről, aranyunk
nem léteéről s más efféléiről. En jókayval oss vagyos, hogy igazán nem tudn:
barátnak kell-e őt kalamunk vagy ellenséget? er utóbbi bolondág ugyan maróben
rójást, de minitleni magasiselése irányunkban mégis megfoghaszlan. En irot, nelem
ismem kell neki; mar adóia vagyos; assán minis is több lapom jelenleg. De mi a
fene is az a registorbe tess wity mid tessitőhe? hoh tán eivelerken van megas-
tani beuueseres lapjának? nem értem! hogy a Tótotlat arója megirólemi. Jólsepi.
eredes: fuit erel. nem ké inad kutyonyires, már neánad ma Bányffnyával; mar
er, olgyan arar lemmi.

Emore nullis is enen feure a fagás, hogy ha is in leperet ő is
effő; egy euner is vége mostanra.

Hás Regény Kányó mis csinál? ráirfor atassam már gondoltrodni
egy pár for versen. on emleltőre; nem lehet, nem meggon, gar rájunt. Csótolum ör.

A kedves Romaniáspny jobbanléének fivéréből örüliant; vigye ma-
nó a földös, hol az ép seméres segis. —

ho de uégis fátapham leveleket, ne hogy bersemyt gondoly; se
egy lappal többes inál, enel adórod maradoh. En maradunk egy másnak
folytonosan adórod feresemel, hűséggel és barátséggal! Csótolum lellünt-
ből beuueseres! Valanoly!

Ádám Wiskay